

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 3 • 79. ÅRG. • 2010

INNHold

	side
* Leder	2
* Jubileumskonferansen.....	3
* Nytt fra misjonsmarken	5
* Referat fra landsmøtet.....	6
* Bilder fra landsmøtet	8
* Prolog fra festkvelden på Gjøvik 12. juni 2010	10
* Til minne.....	12
* Treårsmelding	13

Tom Pettersen spilte seg rett inn i våre hjerter. (Landsmøtet 2010)

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1, 12

Leder

Takk for sist til alle dere jeg fikk treffe og være sammen med på Landsmøtet på Viken. Det ble fine dager til inspirasjon på flere måter. Vi fikk lytte til en god og grundig bibeltime av Klara Myhre. Og flere misjonærer fortalte fra sine arbeidserfaringer. Det er inspirerende for oss å få høre fra om mennesker og livssituasjoner i kirke-ene i våre samarbeidsland.

Dette samarbeidet er grunnen til at Sykeplei-ernes Misjonsring fortsatt er så livskraftig. Vi vil være med å fortsatt løfte fram behovet for å helsearbeid og diakoni. Det er grunnpilarer for utvikling i menneskers liv og hverdag. Evangelisering og diakoni hører sammen.

Mange SMR-medlemmer hadde ikke anledning til å delta på landsmøtet i år. Men vi er mange grupper her i Norge med ca 1000 medlemmer. Det er flott å være med og bære SMR-tradisjonen videre. Vi vil bruke av vår tid til å be, spesielt for helsearbeidere og prosjekter i mange land. Mange står på vår bønneliste.

Misjonærene i vår tid har oftest andre oppgaver enn det de første misjonærene hadde. Nå er misjonærene samarbeidspartnere mer enn ledere. Flere institusjoner ledes nå av nasjonale. Og flere nasjonale har fått helsefaglig utdannelse. Det drives sykepleieskoler. Det er bygd mange sykehus og helsesentre i avsidesliggende og i sentrale områder. Noen driver opplæring av tradisjonelle jordmødre, noen driver omsorgssentre for besatte og psykisk syke. Spedalske, tuberkuløse og aids-syke får hjelp gjennom kristne kirkes innsats. Misjonsarbeidet har gitt mange strålende resultat og vitner om at mennesker har fått et bedre liv. Men fortsatt er behovet enormt for mer utdannet helsearbeidere i mange av disse landene. Ofte er det bare en svært liten gruppe av folket som får tilfredsstillende helsehjelp. Et viktig mål er derfor at kirke-ene i våre samarbeidsland får gode nasjonale ledere for sine helseinstitusjoner. De skal lede i sitt eget land, med de utfordringer, det ansvar og de forpliktelser det innebærer. De trenger

å bygge opp kompetanse innen helse i sitt eget land. Vår bønneoppgave er at det samarbeidet må fungere godt og fortsatt være utviklende. Helsearbeidet må være en del av det diakonale helse-tilbudet. SMR også en viktig oppgave i å forvalte de økonomiske midler. Noe blir gitt som direkte støtte til misjonærers lønn og til deres arbeidsoppgaver. Det blir gitt penger som hjelp til samarbeidskirker. Forbønn og pengestøtte blir vårt bidrag. Nå har vi utarbeidet retningslinjer og søknadsskjemaer. Det er ment som en veileder for søkere fra misjonsorganisasjonene, medlemmer av SMR og fra samarbeidskirke-ene. Vi ønsker å ha en god forvaltning av pengene vi får inn gjennom gaver og offer.

Og den oppgaven må også kombineres med bønn. Det er nødvendig for at Gud ved sin Hellige Ånd kan påvirke. Vi som ber, lar oss påvirke av Gud. I Ap.gj. kan vi lese om de første apostlene og hvordan menighetenes medlemmer tok ansvar for de forskjellige tjenester. Det viktigste var å tjene Jesus Kristus, lære om ham og tilbe ham. Og tjenesten fikk følger for mennesker som var i nød enten åndelig eller legemlig. Noen fikk tildelt tjenesten med å være forbedere. Andre fikk de konkrete og praktiske diakonale oppgavene. Slik skal Guds menighet være Jesu Kristi hender og føtter også i vår tid.

Jeg ser på SMR's oppgave som en viktig diakonal tjeneste i samarbeid med misjonsorganisasjonene og samarbeidende kirker i andre land. Lederne i misjonsorganisasjonene trenger vår forbønn. Misjonærene og samarbeidskirke-ene trenger det. Helsearbeidet i vårt land trenger det. Bønn er viktig for at Jesus Kristus skal bli tilbedt og få nye disipler. Han er misjonens Herre og den Allmektige, evige Gud. Han ser fortsatt ser på menneskeslekten med kjærlighet og håp. "For jeg vet hvilke tanker jeg tenker om dere, fredstanke og ikke tanker til ulykke. Jeg vil gi dere framtid og håp." Jer. 29.11.

Jubileumskonferansen

*Misjon til forandring – Transforming Mission
Edinburgh 1910- 2010, Storsalen 7. – 9. september 2010*

Det er 100 år siden en stor flokk unge mennesker, de aller fleste menn samlet seg i Edinburgh for å drøfte hva man sammen kunne gjøre for å bygge kristen kirke på alle kontinent, blant alle folkeslag.”

Som medlem av Norme (Norsk Råd for Misjon og Evangelisering), deltok Torbjørg Vikingsdal Andersen (leder) og Anne-Kristine Snøløs (sekretær) fra SMR . Norme hadde sitt årsmøte i forkant av konferansen. Fersk statistikk over misjonsoppgaver som 38 forskjellige misjonsorganisasjoner i Norge har idag. Det gjelder kirke og menighetsbyggende arbeid, kommunikasjon, diakonalt arbeid, opplæring m.m. Iflg statistikken som ble vist, er det norske engasjement i dag større innen diakoni enn det er i direkte menighets- og kirkebyggende arbeid. I tillegg gjøres det mye også innen opplæring. Innen opplæring hører også lederopplæring og teologisk opplæring med. Av det totale budsjett for misjonsarbeid kunne vi notere oss at ca 2/3 av budsjettet for 2009 var innsamlede midler, ca 1/3 er offentlig bistand.

På konferansen deltok prester fra Den Norske Kirke, pinsebevegelsen, Den Katolske Kirke, Metodistkirken, Frikirken, Misjonsforbundet mfl.

Knud Jørgensen, Areopagos, hadde innledningsforedrag der han bl.a. sa; ”Hva har vi lært om de fattiges situasjon?” ”Hva har vi lært om andre trosretninger ?” På Edinburgh-konferansen i 1910 var målet å bygge menigheter på alle kontinent. Det var ”misjon fra Vesten til resten” av verden. Nå er det kristne kirker på 6 kontinent. De fleste kristne menigheter er i Afrika, Asia og Latin-Amerika. Nå sier vi om misjon at den er ”From everywhere to everywhere”.

Vesten har blitt misjonsmark. Det ble satt noe fokus på migrasjonsmenigheter i Norge. Og vi spør; ”er vi bevisste på både det potensiale og den utfordringen det er i vårt land i dag?” Misjonsledere fra Madagaskar, Hong-Kong og Korea hadde innledende foredrag og panelsamtaler. Biskop Nicholas Tai fra Hong Kong utfordret oss i Statskirken spesielt som er en rik kirke i et rikt land. Det materialistiske samfunnet vårt preger også kirkeliv og misjon. Å gi avkall på materiell velstand, kan bli en mulighet for åndelig utvikling og misjon. ”Velstand og åndelighet vil alltid være et ulykkelig ekteskap”, sa han. Han oppfordret oss til faste og bønn.

Dr. Rasolondraibe Pery fra Madagaskar utfordret til et liv som misjonerende i ord og handling slik at vi kan være vitner om Kristi inngripen i denne verden. Misjon er basert på et dypt fellesskap med Kristus. Misjonsorganisasjonene ble også utfordret til å be om tilgivelse for å bidra til helbredelse fra vonde minner om undertrykkelse og feil. Kirken skal være et redskap til forandring i vår verden. Diakoni er et redskap for å sette mennesker fri og forvandle.

Mye har gått tapt av visjonen fra 1910 i Edinburgh. Nå er Vesten blitt en misjonsmark. Migrasjon utfordrer også vår norske kirke og kristne organisasjonsliv.

Unge deltakere utfordret foreldregenerasjonen om å ta ansvar for å være gode rollemodeller. Gi de unge utfordringer, ansvar og opplæring i kristen tro. Onsdagskvelden var salen full av unge mennesker. Den viktigste arena for å formidle kristen tro, er hjemmene. Derfor er opplæring av foreldre og andre nødvendig i dagens Norge dersom barn og unge i dag skal bli kjent med kristen tro og bli vitner om Kristus.

Konferansen ble en utfordring til å være med i forvandlende, helbredende og livskraftig kirke på tvers av konfesjoner. "Evangeliet og Misjon hører sammen", understreket biskop Olav Skjævesland. "Vi har et unikt evangelium som skal ut til det flerkulturelle samfunn."

I Storsalen ble konferansen avsluttet med en flerstemt lovsang: "Laudate omnes gentes" - før alle gikk ned til Domkirken hvor vi hadde en

gudstjeneste med aktive fra alle kontinenter. En sterk opplevelse.

Bildet viser glimt fra den siste dagens paneldebatt. Her deltok de tre fra Sør som hadde evaluert det norske arbeidet innen kirke og misjon, og ulike norske kirke- og misjonsledere. Generalsekretær i NMS, Kjetil Aano ledet denne delen av konferansen.

Nytt fra Hovedkontoret:

Bønnekortet:

Første side under GHANA, skriv SENEGAL.

To nye navn på misjonssykepleiere: I Senegal er Anette Nordhelle plasert. Hun tilhører KKM.

Neste side: Under Madagaskar kommer Ingjerd Benestad Sand.

Tibetmishonen har fått nytt navn: Himal Partner à jourfør det!

NYTT FRA MISJONSMARKEN

Hilsen fra Mali

I flere år har jeg som «vanlig» sykepleierutdannet misjonskvinne bosatt i Oslo støttet SMR, mot-tatt bladet og betalt inn kontingent. Nå er jeg en sykepleierutdannet NMSmisjonær bosatt i Mali. Jeg mottar fremdeles bladet og nå har jeg blitt en av SMR sine spesielle utsendinger som står på bønnekortet! Det er stort, godt og trygt!

Som ny utsending, har jeg lyst til å fortelle litt om meg selv:

Jeg heter Else Storaas Vatne, er gift med Helge, har 3 barn, ett svigerbarn og ett barnebarn. Jeg er utdannet ved Menighetssøsterhjemmet hvor jeg gikk på 116. kull. Jeg er også utdannet diakon ved Diakonihøyskolen 1982/83 og har siden tatt administrasjon og ledelse fra Diakonhjemmet.

I perioden 1985 – 1994 var familien bosatt i Kamerun hvor mannen min var rektor på Den norske skolen. Jeg var i den perioden først og fremst «husmor», men jeg hadde ulike oppgaver knyttet til både sykehus og kirkens kvinnearbeid. Når det ble snakk om ny utreise for oss to «gamle», var mannen min opptatt av at nå var det jeg som skulle ha en jobb jeg kunne tenke meg og at han skulle «bare» være med. Så da representant-jobben i Mali ble ledig, søkte jeg på den.

Arbeidet som representant innebærer å være daglig leder for NMS sitt arbeide, dvs personalansvar for misjonærene, budsjettansvarlig og ansvarlig for prosjektoppfølgning mv. Den opprinnelige planen var at jeg skulle bruke 50% arbeidstid på dette og 50% til å lære fulanispråket. Det viste seg at dette var vanskelig å få til i praksis. Jobben som representant tok mere tid enn bare 50%, så det ble til at jeg kuttet ut språklæringen.

Det er masinadialekten av fulani som fulanerne snakker her. Da vi var i Kamerun, lærte jeg Adamaouadialekten av fulani. Noe er likt med dialekten her, men det meste er ulikt! Jeg må der-

for lære alt på nytt og det har jeg begynt med nå i høst! Jeg har 6 måneder permisjon fra representantjobben til fulanispråkstudier på full tid! –og mannen min er vikar for meg! Språk er en viktig nøkkel til å bli kjent med nye mennesker og en ny kultur, så jeg er veldig glad og takknemlig for at det har lagt seg så godt til rette for at jeg skal lære meg masinafulani.

Takk til hver enkelt av dere som ber! Det betyr veldig mye for oss å vite at vi har nettopp dere som støttespillere i arbeidet vårt!

Vennlig hilsen Else Storaas Vatne

PS! På bloggen vår <http://famvatne.blogspot.com> kan dere lese mere om vår hverdag i Mali!

Hilsen fra familien Deriaz

Her er vi i en sveitsisk oste-gryte!

Nå er vi klar til å reise tilbake til Mali!

For å friske opp hukommelsen deres, så måtte vi forlate Mali fordi Laurent sitt medlemskap i NAV ikke ble godkjent.

Etter et langt og frustrerende år i Norge, der vi har kjempet mot NAV og diverse andre ting,

og der vi hadde ting å diskutere med Normisjon, har det nå lagt seg delvis til rette. Jeg sier delvis, fordi Laurent ikke har rett til å være medlem av NAV utland før januar 2011. Det vil si at han kan være 2x3 uker i Mali, ellers må han være i Norge, og resten av familien vil være i Mali uten ham i 2x5 uker. Ikke ideelt, men det var også et spørsmål om skoleplass for barna.

Vi reiser i slutten av måneden. Barna begynner på skolen 2. september, Caitlin i første klasse og Evan i tredje. De gleder seg til å reise tilbake til Bamako, men det er selvfølgelig skummelt å skifte skole ... igjen (den tredje skolen på tre år for Evan). Vi må også skifte hus i Bamako (dere som leser bloggen til Roar og Hildegunn Flacke er kjent med dette).

Oddbjørg skal ta over kvinneprosjektet i Ntomikorobougou som Therese Glendrange startet

opp med, og Laurent fortsetter sitt arbeid med de tre menighetene i Bamako. Pastor Job i menigheten i Ntomikorobougou skal fortsette sin teologiske utdanning i Burkina Faso, så det vil nok være nok av arbeid!

Vi satser på å få bloggen i gang igjen, og skriver mer til dere senere! thederiaz.blogspot.com

Vennlig hilsen Oddbjørg, Evan,
Laurent og Caitlin

Bønneemner:

- retur til Mali
- de ukene vi er fra hverandre
- barnas skolestart

Referat fra landsmøte

10 – 13 Juni 2010, Viken Folkehøyskole, Gjøvik

Det er med takknemlighet og glede en ser tilbake på de fine dagene fra SMR sitt LM på Gjøvik, Ved Mjøsas bredd.

Vi ble møtt med strålende sol, det gikk over i regn etter hvert, men det gjorde ingen ting for inne var det varmt og trivelig. Gjøvik og Lillehammer gruppene hadde laget ei fin ramme rund LM og vi følte oss alle varmt velkommen.

Mottoet var ”Utvalgt av Gud”.

Rektor ønsket oss velkommen til skolen som de er veldig stolt av. Han understreket at de er en del av det beste ungdomsarbeidet i landet vårt.

Bibeltimen fredag var ved Klara Myhre som blant annet har jobbet som prest på Cathinka Guldbergsenteret i 12 år.

” Utvalgt av Gud – til frelse ”

Vi fikk lagt innover oss utvelgelsens grunnlag: Guds nåde og kjærlighet. Og hvor innhold og

mål var :Velsignelse, barnekår, lovprisning.Det ble delt ut disposisjon over bibeltimen så det var greit å følge med. Det var godt og sitte å ta imot.

Forhandlingene gikk greit med noen endringer. Som reduksjon av antall medlemmer i LS.

§ 4 ble endret til 4 medlemmer i LS og 2 vara-medlemmer. Vedtatt. Leder velges særskilt som før. Det ble også fremmet forslag om endring av nye retningslinjer for forvaltning av våre midler.

Det nye styret fikk fullmakt for gjennomføring av dette arbeidet. (Se ref. Rothli)

Ved opplesing av 3 års melding er deltagerne våkent med og det kommer flere kommentarer fra salen.

Valgt inn i det nye styret ble:

Frøydis Vestbøstad, Petra Tverberg, Asta Le-
kven Hafjell og Anne Kristine Snøløs.

Ny formann, Torbjørg Vikingsdal Andersen

Varamedlemmer:

Eldbjørg Aase, Annbjørg Granlund.

Ny formann ble valgt:

Torbjørg Vikingsdal Andersen

Det er utrolig spennende og interessant å være på LM i SMR det er mye resurser. Og misjons-sykepleiernes beretninger fra de ulike misjons-markene er flott å få med seg.

På fredagens misjonsmøte fikk vi høre fra, Reidun Haugen Dalseth som jobber mot Nepal og Tibet og Hilde Masvie Ydstebø fortalte fra Etiopia.

Dagen etter på misjonstimen, var tittelen ”Ut-valgt av Gud - til tjeneste” der fikk vi høre fra Ingrid Ness, Kenya det er mye spennende som skjer der. Der er det blant annet svært populært med ungdomskor og søndagsskole.

Miriam Berg fortalte fra Nepal og får oppleve evangeliets sprengkraft i den hinduistiske verden. Hun har også skrevet den flotte boka om jordmor Ingeborg Skjervheim, Nepal.

Mor til tusen” Den anbefales. Hun har også laget undervisnings materiale på enkelt nepali språk.

Til hjelp for kirkeledere

Solbjørg Pilskog, Kamerun, forteller dramatiske historier fra sin hverdag i Kameun, hvor hun arbeider på overtid, men Gud er med.

Men felles for alle sykepleierne er takken for å få stå på bønnekortet. De legger også innover oss nye bønne emner fra de ulike feltene.

Det kan ikke understrekes nok hvor interessant, festlig og givende det var å høre på hver enkelt av dem. Måtte Gud velsigne dem rikelig tilbake. Og vi må ta bønneemnene med oss hjem.

Festkvelden på lørdag ble åpnet med en flaggborg hvor 20 land ble presentert. Den ble ledet av ungdommen vår Frøydis. Åpning med prolog ved Sofie Buer. Gode musikere underholdt. Hovedtaler var Grethe Radum som talte ut fra Ef. Kp. 1 v.3.

Vi er velsignet. Dere er et utvalgt folk.

Det var også opplesing av brev og hilsener til SMR.

Den nye formannen takker for tilliten og ser fram til samarbeidet i det nye styret.

Signy overrekker leder klubba til den nye lederen og takker for 3 rike og utfordrende år i LS.

Tusen takk Signy for den du er og det du har fått gitt til de andre i styret, og det du har formidlet til medlemmene gjennom andaktene i bladet.

Og til Frøydis. Takk for en festlig kveld, som du ledet med stø hånd.

Søndag var vi på gudstjeneste i Gjøvik kirke, en fin og verdig avslutning på et godt gjennomført landsmøte.

Men vi må ha med en takk til den fantastiske kokken på Viken folkehøyskole, det var nydelig mat hver dag for gane og mave og ikke minst for øye.

En kan si det slik vi fikk både i pose og sekk. En unner mange i SMR å få med seg et eller flere landsmøter.

Landsmøter

Det kom innbydelse fra Heimdal/Tiller SMR om Landsmøte på Rødøy Folkehøyskole, Heimdal (Trondheim) 13 – 16 juni 2013. Takk for innbydelsen.

Landsmøtet for Sykeple

Signy Mangersnes takker for seg som leder i 3 år.

Fornøyde deltakere.

Flaffborgen venter på å gå inn til festen.

Flott innsats fra den lokale komiteen på Gjøvik og Lillehammer.

Nytt styre. Annbjørg

viernes Misjonsring 2010

Kollekten ble på 38 000 kroner. Telles opp av Beate Øglænd og Frøydis Vestbøstad.

Granlund er ikke med på bildet.

Reidun Haugen Salseth og Hilde Masvie Ydstebø.

Ivrig diskusjon.

Prolog til festkvelden på Gjøvik 12. juni 2010

Vi hilser velkommen til alle dere, faste deltakere og noen flere.

I kveld er det planlagt fest, hvor du er kveldens gjest.

Etter dager med saker, valg og informasjon, er ønsket at kvelden gir ny inspirasjon.

Vi ser tilbake i tiden for åttini år siden, Johanne Høeg hadde en ide,- bønnering for misjonssøstre.'

Iniativ var tatt – det var bare å ta fatt.

Noen sykepleiere, tretten i alt, møttes på Kongsberg som avtalt

Fra 9. august i nittentjueen fikk misjonstreet en ny gren.

Den har strakt seg ut over Norges land – en bønnegruppe, en utstrakt hand, til dem som i tjenesten står, og den har holdt i nesten 90 år.

Jeg vil nevne en kvinne som sitter i mitt barneminne:

Marie Føreid.

En samfunnsbygger for de utstøtte. På Madagaskar hun dem møtte, de spedalske i "dødens forgård".

Et avskrekkende arbeid, mye ekle sår, lite hjelpemidler, kamp og slit, Maries kjærlighet vant deres tillit.

Her fikk de syke et nytt liv og verdi.

Ja, hun brukte faktisk nåtidens arbeidsterapi.

Arbeidet der ble 35 år og Kongens fortjenestemedalje hun får.

For henne var det nok helt ufortjent, – hun likte det knapt, godt var det ment.

Etter henne er det kommet mange, med oppgaver store og arbeidsdager lange.

For SMR er sykepleie det sentrale, en kjempestor oppgave.

14 har SMR ansvar for, der de i tjenesten står.

Hans ord vil de formidle av Bibelens store, rike kilde.

For to tusen år siden, gikk et bud ut i tiden til elleve enkle fiskermenn. Gå ut i verden hen! Gå med gledens evangelium

Frelsen er for alle i en sum. For et vanskelig oppdrag til alle folkeslag. I dag er det resultatet vi ser, som ringer i vannet – mer og mer.

Budskapet lyder til store og små – mange han kalte med evangeliet å gå.

Alle kan høre, vi vet at det nytter, også eterens bølger formidler til dem som lytter.

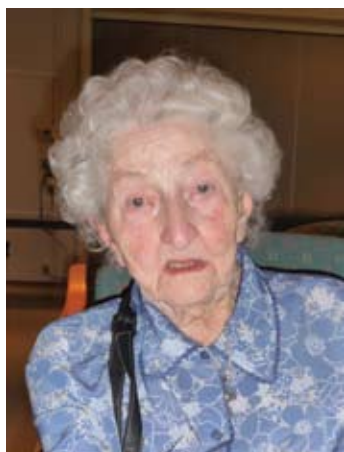
Men for at en kan reise ut i misjonens tjeneste, må minst hundre her hjemme stå – som et bakkemannskap for de få!

For Åndens kraft er sterk, det holder Kristi frelserverk.

*Så har vi i SMR forbønn for den enkelte misjonær.
Her er grunnlaget lagt, Guds ord og bønn gir styrke og kraft.
Midler samles inn til lønn og andre ting.
Dette går hånd i hånd, vi tror – velsignet av Guds ånd.
Så gir tanken et annet perspektiv: Ute i naturen – et helt spesielt liv.
I vår lå spiren der grå og trist, men snart ble alt – nytt og friskt!
En blir ikke trett av å se, alt det vakre – vi rives med.
Gud er forunderlig, raus og stor, han gir liv og vekst på jord.
Og når høsten er her, grøden i hus – vinteren er nær, har livet i spiren gitt oss mat i overflod.
En takk til Gud, for han er god. SMR vil være med – i Guds akerland å så den gode sæd – vi alle kan.
I gjerning være med å gi og be, for så en dag er frukt å se.
For Gud har lovet vekst. Det står i Bibelens tekst!*

Lillehammer 17.06.2010
Sofie Buer Olsen

Intervju med Maria Rise på Landsmøte 2010

Delegat nr. 47, Maria Rise med adresse Brummundal benyttet anledningen på landsmøtet til å takke for seg i SMR. ”Når en blir 92 år, så tror en ikke at en får anledning til å komme på landsmøte”, sa Maria. Dette

sa hun for tre år siden også, på Frekhaug, ”men jeg er så nysgjerrig”, sa Maria, ”og derfor er jeg her”.

Maria er født på Smøla på Nord-Møre og tok sykepleieutdanning. I 1950 fikk hun jobb og

flyttet til Kirkenes. Der trivdes hun godt, kanskje ekstra godt fordi hun traff Bygningsingeniør Paul Rise, som hun ble gift med.

Maria ble kjent med Sykepleiernes Misjonsring i Kirkenes og var med i gruppe der, helt til de flyttet Brummundal i 1967. Der var det ikke noen SMR-gruppe, så hun har vært enkeltmedlem siden 1967 og har vært med på alle landsmøtene siden. Nysgjerrigheten har ført henne rundt i hele landet. Denne gangen ble ikke turen så lang. Hun har det kjekt på Landsmøtet, synes at det serveres litt for mye mat, ”og så serveres det ikke matlyst”, sier hun med en liten latter.

Men da hun satte seg til første måltid på årets landsmøte, syntes hun at at det var veldig kjekt at hun satte seg ved bordet også var fra Smøla. Så gjenstår det å se om nysgjerrigheten fører henne til Rødde om tre år.

Frøydis Vestbøstad

TIL MINNE

Astrid Resell, 86 år

Hun var ekte trønder! Hun var sykepleier og jordmor. På Ringerrike Sykehus var hun avdelingsleder på den ene kirurgiske posten. Videre var hun avdelingsleder på en barselavdeling på AHUS.

Hun måtte gjennomgå to ryggoperasjoner og hadde mye smerter siden. 01.10.09 sovnet hun stille inn på Hospice Austjord.

Jorun Delviken f. 14.05.36

Hun var helsesøster i Hønefoss i mange år. Hun var fra Eidskog i Hedmark.

Jorun hadde fått påvist Parkinson. Plutselig døde hun i sitt hjem her i Hønefoss, 9. november 2009.

Begge var ugifte. De blir veldig savnet.

For Hønefossgruppen, Ella M. Arnestad

Martha Alfheim født 27. juni 1915 og døde 5.november 2009.

Martha var utdannet ved Tønsberg Røde Kors sykepleierskole. Hun hadde sitt arbeid i Tønsberg og Stavanger. Når krigen var over ble turen til Berlevåg et kall. Der var hun ca 2 år og var med på oppbyggingen av sykestuen. Hun kom til Sandefjord sykehus i slutten av 40 tallet. Og hadde sitt virke som avdelingsleder ved kirurgisk avdeling til hun som 67åring ble pensjonist. Hun hadde orden med myndighet, var sterk og omsorgsfull.

Martha var trofast medlem av SMR gruppen i Sandefjord helt til sitt siste leveår.

Hun var et bønnens menneske. I mange år var hun aktivt med i Gideonarbeidet sammen med sin ektefelle.

Sammen med sin ektefelle. De siste årene har hun hatt sin leilighet sentralt i byen. Hun kunne glede seg over klokkespillet i Sandefjord kirke, og hun tok alle med i sin forbønn.

Vi lyser fred over Marthas minne.

For SMR i Sandefjord, Olga Frantsvåg

Johanne Tendenes Robinson var født i Stjerneøy i Ryfylke 6. september 1916. Hun var eldst av seks søsken. Etter folkeskolen gikk hun på Tryggheim folkehøyskole.

Hun tok handelskole i 1935, ble utdannet sanitetssøster i 1942. Deretter gikk hun på Misjons-skolen for kvinner 1945-1946.

Hun tok jordmorskolen i Bergen 1946-1947. Etter språkstudie i England 1947-1948 reiste hun til Sør-Afrika for NMS. Der fikk hun arbeide på

et skolekontor i Durban. Ved Umpumulo Hospital arbeidet hun fra 1952-1953. Så ble hun sendt til Mtunzini Klinik. Der arbeidet hun fra 1954 - 1955.

I 1955 ble det en ny epoke i Johannes sitt liv. Hun giftet seg med Ronold Martin Robinson. Dermed sluttet hun i NMS.

Hun hadde mange oppdrag i Sør-Afrika. Hun arbeidet både som sykepleier og jordmor. Mannen hennes døde i 1994. Da ordnet hun seg og kom til Norge i 1995. Da fikk hun leilighet i samme bygget som to av hennes søstre bodde, i Sandnes.

Johanne hadde en fin leilighet. Det var alltid

godt å komme til henne da vi gikk rundt i de forskjellige hjemmene. Hun hadde en godt utviklet estetisk sans når det gjaldt det å dekke bord, holde leiligheten i orden og det å kunne kle seg.

Jeg har et fint minne om Johanne. Hun brant for misjonens sak. En dag kom hun med mansjettknappene som hun hadde kjøpt til mannen sin i Nord-Norge. De var dekorert med det norske flagget. Det kostet nok noe å gi dem fra seg!

Johanne ble bisatt fra Sandnes kapell tirsdag 6.juli, 2010. Etterpå var det et fint minnesamvær for henne. Vi lyser fred over Johanne sitt gode minne.

For Sandnesgruppen, Beate Øglænd

TREÅRSMELDING

JUNI 2007 – JUNI 2010

Me starta denne treårsperioden med landsmøte på Nordhordland Folkehøgskule, Frekhaug. Mottoet var: "Levende med Kristus". Dagleg leiar av TENT AS i Norge, Steinar Opheim, heldt bibeltimar over dette temaet. Han er sjølv "tent" for å nå ut med evangeliet til unåde og undertrykte, og greier å kveikja gnist hjå tilhøyrarane. Han oppfordra oss til å bli Jesu etterfyljarar i vårt daglege liv.

Elles hadde me med oss Grethe Raddum frå Tibetmisjonen. Ho er både sjukepleiar og tidlegare misjonær, og heldt ein engasjert misjonstime.

Festkvelden var som vanleg lang og innholdsrik. Talar var Svein Arne Theodorsen som heldt ein varm tale om "sjukepleieren". Kvelden starta som vanleg med flaggborg og bønn for misjonærane og arbeidet me er med i.

Beate Øglænd fekk ei varm takk for alle år ho har leda SMR. På same tid kunne me seia oss glade for at ho held fram som redaktør av Misjonsringen.

Signy Mangersnes vart så ynskt velkomen som ny leiar i organisasjonen.

Det var vakker song og musikk, helsingar, offer og takketalar.

Forhandlingsmøtet gjekk fredeleg for seg utan vanskelege saker.

Landsmøtet vart ein god start på ei ny økt i SMR. I styret har me opplevd godt og positivt samarbeid, med mange utfordringar.

LANDSSTYRET (LS)

Styret konstituerte seg like etter valget: Nyvalgt leiar var Signy Mangersnes.

Vidare har desse vore i styret: Karin S. Hansen, Petra Tverberg, Signe Strøm, Frøydis Vestbøstad, Eldbjørg Aase, Annbjørg Granlund.

Varamedlemer: Anne Grete Gjerden, Inger-Lise Lorentsen, Kirsten E. Meggelæ.

Dessutan møtte Karen Marie Enger, til april 2009, så Ann-Mari Rothli som hovudkasserer, og Beate Øglænd som redaktør av Misjonsringen.

Forutan det konstituerande har me hatt vårt årlege møte i mars kvart år. Dei har me halde på Cathinka Guldbergsenteret, Lovisenberg.

Faste saker er: gjennomgang av protokollar, årsmelding, rekneskap og budsjett.

Hovudkasserar gjennom mange år, Karen Marie Enger, avslutta denne tenesta frå april 2009. Me takkar hjarteleg for det faste punkt ho har vore i SMR, ført rekneskap, fått og svart på brev og telefonar frå ymse etatar og frå enkeltmenneske. Ho var den som hadde oversikt og kontinuitet på kontoret.

Så er me glade for å ha fått ei dyktig dame etter henne. Ann-Mari Rothli svarde positivt på spørsmålet, og er godt i gang med å finna ut av oppgåvene.

Siste året har me i godt samarbeid med ein lokal komite på Gjøvik, arbeidd med førebuing til Landsmøtet 2010.

Me har fått eindel søknader om ekstra gåver og har hatt økonomi til å støtta fleire prosjekt.

Me har og kome med framlegg til vedtektsending som blir framlagt på LM.

ARBEIDSUTVALGET (AU)

Det nye AU vart: Signy Mangersnes, leiar, Karin S. Hansen, nestleiar, Petra Tverberg, sekretær, Karen Marie Enger, hovudkasserar t.o.m. mars 2009, deretter Ann-Mari Rothli, og Beate Øglænd, redaktør.

AU har kome saman ein gong kvar haust for å utføra vedtak gjorde i LS, og førebu saker til neste LS.

MEDLEMER:

SMR har ein fin flokk av trufaste medlemmer. Talet har gått ned i denne perioden. Mange har lagt ned vandringsstaven, nokre har meldt seg ut, mest p.g.a. høg alder, og då er det gjerne familien som melder frå til oss. Men det er og komne nye til, både som gruppedlemmer og som enkeltmedlemmer.

Så langt me veit er 262 utmelde og 74 døde. Me takkar Gud for dei som har fullenda tenesta her på jord. Fred over minnet deira!

Nye medlemmer er 47, då medrekna nokre heimeverande misjonærar.

Velkomen med i rekkene!

GRUPPENE:

Desse er basisen i organisasjonen vår. Dette at medlemene vert eldre og etter kvart fell bort, merkast nettopp i gruppene. Men dei fleste held fram, også med 3-4 som kjem på møta. Meisteren lova at der 2 eller 3 er samla i Hans namn, der er Han midt imellom. Det er vårt ynskje at fleire unge sjukepleiarar skulle ta opp stafettpippen. Kan me utfordra nokon me kjenner til dette?

I denne treårsperioden veit me om fylgjande som har jubileret:

I 2007: Ålesund 70 år, Sandefjord 75 år og Ulsteinvik 25 år.

I 2008: Sarpsborg 65 år, Tromsø 50 år og Stord 45 år.

UTSENDINGAR:

Israel: Ebenezerhjemmet i Haifa (Israelsmisjonen)

Mali: Anita Haugsjå og Inger Lise Osestad, (Nor) Kari K.Vestbøstad (NMS)

Kamerun: Sandra Bischler (NMS)

Etiopia: Ann-Kristin Berget og Ragnhild Myhren (NLM), Hilde Masvie (NMS)

Tanzania: Else Marie Voll (NLM)

Madagaskar: Torbjørg V. Andersen (NMS)

Filippinene: Edle Buer (NMA)

India: Anne Margrethe Eidesvik (KMM)

Mongolia: Rita Jonasmo (NLM)

Kina/Hong Kong: Reidun Haugen Dalseth (TM)

BØNEKORTET:

Det nye bønnekortet som kom hausten 2009, viser både ein liten nedgang i talet på utsendingar og at nokre nye namn er komne til. Dei som står med utheva skrift er dei me er med å underhalda økonomisk gjennom dei ulike organisasjonar. Men alle namn er like viktige når det gjeld bønne-tenesta. Tenk at me får minna vår Allmektige Far om desse som er i frontlinja over heile kloden.

Namna står i inntil 2 år etter dei kjem heim for godt. Laurdag er det heimefronten me tek med, også ein viktig del av arbeidet.

MISJONSRINGEN:

Dette er det viktige bindeleddet mellom ute og heime. Bladet har kome ut 4 gonger i året, og redaktøren vår, Beate Øglænd samlar brev og anna aktuelt stoff og får bladet avstad i rett tid. Det er ynskjeleg med enno fleire brev, både frå misjonsnærane og frå gruppene. Tenk etter om du sit med kunnskap om hendingar som gjerne fleire skulle fått visst om. Takk til alle som bidreg!

ØKONOMI:

Me har ein god økonomi. Innbetalingar frå gruppepene kjem trufast og det takkar me for. I tillegg har me desse tre åra fått til dels store testamentariske gåver. Når det er kontantbidrag, treng me berre gje opp kontonummer, så kjem pengane inn. Litt meir krev det av oss når arven kjem i form av fast eigedom. Me har fått 2 slike. Rydding og sal har vore ei utfordring, men med hjelp av meklar, har me kome vel gjennom det. Det er eit stort ansvar å forvalta dette på ein rett og god måte. Me har gitt nokre gåver direkte til prosjekt, men finn det rettast å kanalisera utbetalingar gjennom organisasjonane. Me har derfor auka det faste bidraget litt, og i tillegg gjeve større julegåver. På siste LS møte innvilga me også til sommargåve.

KONTORET:

Me er heldige som har fått leige kontor på Diakonissehuset. Sidan både tidlegare og noverande hovudkasserar bur på området, er dette veldig praktisk.

I fleire år har me delt kontor med andre, men hausten 2009 fekk me vårt eige, eit nyoppussa rom i underetasjen. To av styremedlemene har i fleire år halde kartoteket i orden. Dei fortener stor takk! Det har vore trøngt om plassen, men no er dei veldig glade for å ha meir "albogerom". Me har investert i ein ny berbar PC, og dei er i gang med å leggja kartoteket inn på data. Etterkvart vil

nok meir og meir av kommunikasjonen gå via dette nye mediet vårt.

Me minner om at kontoret ikkje har faste opningstider. Adresse, telefonnr. og E-post adr. er å finna bak på Misjonsringen.

REPRESENTASJON:

NORME: Dei har lagt om til Internett og sender "NORME-nytt", rapportar, innkalling til møter og konferansar etc. på E-mail. To LS medlemmer deltok

På LINK-konferansen på Fjellhaug hausten 2009. Hovudkasserar deltok på

Visjonsdag i forbindelse med søknad om NRK's TV-aksjon 2011.

EGEDEINSTITUTTET:

Anne Grete Gjerden møter her som vår representant.

PR.:

Me vonar mange har fått med seg at SMR har fått "heimeside".

Så har me brosjyran "Fakta om SMR" og "Bli med i SMR".

Desse kan de få tilsendt og dela ut til interesserte. Ring eller skriv til kontoret.

Me har hatt vår eigen "stand" på generalforsamlingane til dei større misjonsorganisasjonane.

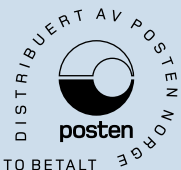
TAKK:

"Eg takkar alltid min Gud når eg tenkjer på dykk. Og kvar gong eg bed for dykk alle, gjer eg det med glede. For frå første dagen og til no har de vore med i arbeidet for evangeliet". Slik skriv Paulus til dei heilage i Filippi, og slik opnar han mange av breva sine. Med dei same orda avsluttar me denne rapporten.

Me har ei felles teneste, heime og ute i mange land og får møtast innfor nåde-truna med takk, i bøn og forbøn.

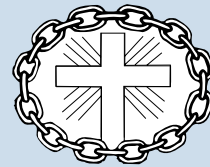
Me takkar for at "Han som tok til med ei god gjerning i dykk (oss), skal fullføra henne – heilt til Jesu Kristi dag.

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72
Postgiro: 0532.12.86285. Bankgiro: 1609.51.13676

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: <http://www.misjonsringen.com>

Formann: Signy Mangersnes,

Lekvebakken 27, 5700 Voss, tlf. 56 51 51 49,

E-post: mangersnes@c2i.net

Redaktør: Beate Øglænd,

Kirkegt. 19 A, 4307 Sandnes, tlf. 51 66 18 00

E-post: boegla@online.no

Hovedkasserer: Ann-Mari Rothli,

Lovisenberggt. 23C, 0456 Oslo, tlf. 22 37 61 01